

De enige onderzoekswaardige oplossing bleek een vriesbrandmerk als permanent uiterlijk kenmerk samen met identificatie door middel van DNA te zijn. Vanuit de Sector Raad Paarden en vanuit de Dierenbescherming zijn echter bezwaren tegen vriesbranden geuit. Dit heeft mij doen besluiten niet verder te gaan met het vriesbrandmerk, met als gevolg dat er vanaf 1 juli 2009 geen paarden meer op alternatieve wijze geïdentificeerd kunnen worden. Overigens ging het bij dit onderzoek niet om een uniek permanent uiterlijk kenmerk, maar om een permanent uiterlijk kenmerk waaraan gezien kan worden dat een paard geïdentificeerd is door middel van DNA.

**Directie Agroketens en
Visserij**
dierenwelzijn en diergezondheid

Datum
13 november 2009

Onze referentie
AKVL09/2669

U geeft in uw brief enkele argumenten waarom een uiterlijk kenmerk niet noodzakelijk zou zijn. Ik moet met de alternatieve methode kunnen garanderen dat het paard geïdentificeerd kan worden en dat voorkomen kan worden dat voor hetzelfde paard meermaals een identificatiedocument kan worden uitgegeven. Ik ben van mening dat bij een dier zonder transponder én zonder herkenningsmerk niet voorkomen kan worden dat er meermaals een identificatiedocument wordt afgegeven, bijvoorbeeld wanneer het dier van eigenaar verandert of wanneer het paspoort van het dier, om welke reden dan ook, niet meer beschikbaar is.

In uw voorbeeld van Holsteiner, Hannoveraner en Trakehner stamboekpaarden hebben de dieren naast de DNA-identificatiemethode een uiterlijk kenmerk toegediend gekregen, namelijk een brandmerk. In mijn beleid sta ik de methode brandmerken absoluut niet toe omdat ik van mening ben dat daarmee het dierenwelzijn in het geding komt.

Gelet op het bovenstaande zie ik geen mogelijkheid om de ontheffingsregeling zoals die voorheen bestond in stand te houden. Ik kan daarom niet tegemoet komen aan uw bezwaar.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg

